

AKAGU C. SERTDEMİR

KURT İZİ

Doğanın izini sürenler daha özgürdür...

DESTEK YAYINLARI: 1318

KİŞİSEL GELİŞİM: 212

AKAGU C. SERTDEMİR / KURT İZİ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumahioğlu

Ufkun Ötesindekiler Serisi Genel Yayın Yönetmeni: Akagu C. Sertdemir

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Özlem Esmergül

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kurt İllüstrasyonu: Eda Üntürk

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Ağustos 2020

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-932-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak

Sertifika No. 40200

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

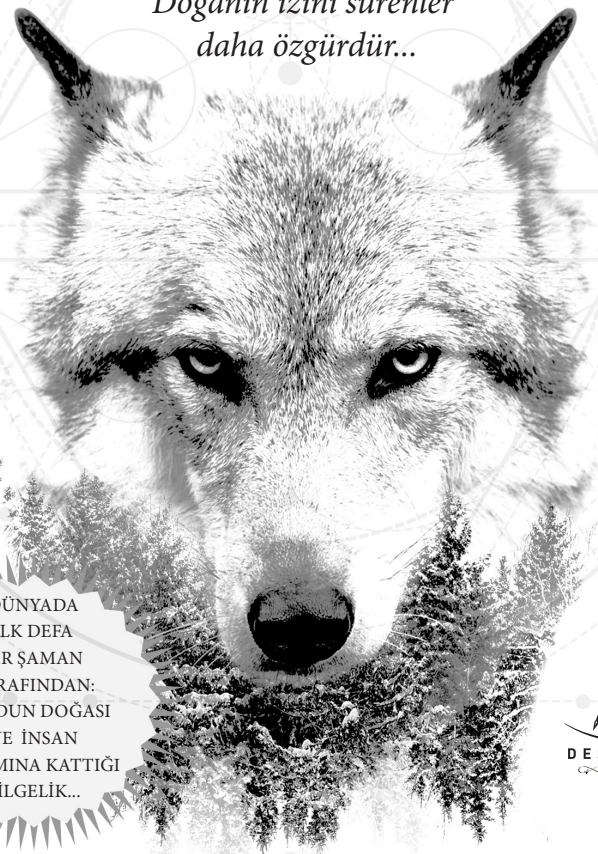
Zeytinburnu / İstanbul

UFKUN ÖTESİNDEKİLER SERİSİ

AKAGU C. SERTDEMİR
KURT İZİ

*Doğanın izini sürenler
daha özgürdür...*

DÜNYADA
İLK DEFA
BİR ŞAMAN
TARAFINDAN:
KURDUN DOĞASI
VE İNSAN
YAŞAMINA KATTIĞI
BİLGELİK...

DESTEK
Yayınları

İÇİNDEKİLER

İçindeki Kurt İzi / 9

Kurdun Dünya Çapındaki
Kadim Şöhreti / 13

Antik Bilgelerin
Kurtlarla Bağlantılı Sözleri / 45

Şamanizm’de Kurdun Anlamı / 51

Kurdun İnsanın Ruhuna ve
Bedenine Kattıkları / 61

Risk alabilmek / 63

Sadakat / 63

Cesaret / 64

Duyularda keskinlik / 66

Hızlı karar alabilmek / 67

Karanlıktan duyulan korkuyu azaltmak / 70

Her Yolculuk Kendine Kavuşturur / 79

Doğum Çağı:

Loğusalık ve Bebeklik Dönemi / 132

İfade Çağı / 135

Öğrenim Çağı / 138

Meslek Çağı / 143

Gence nasıl destek olunmalı? / 146

I. Deney / 171

II. Deney / 172

Kurtların Biyolojik Verileri / 175

Ekosistemin içinde kurdun yeri / 175

Dünya üzerinde kurt nüfusu / 177

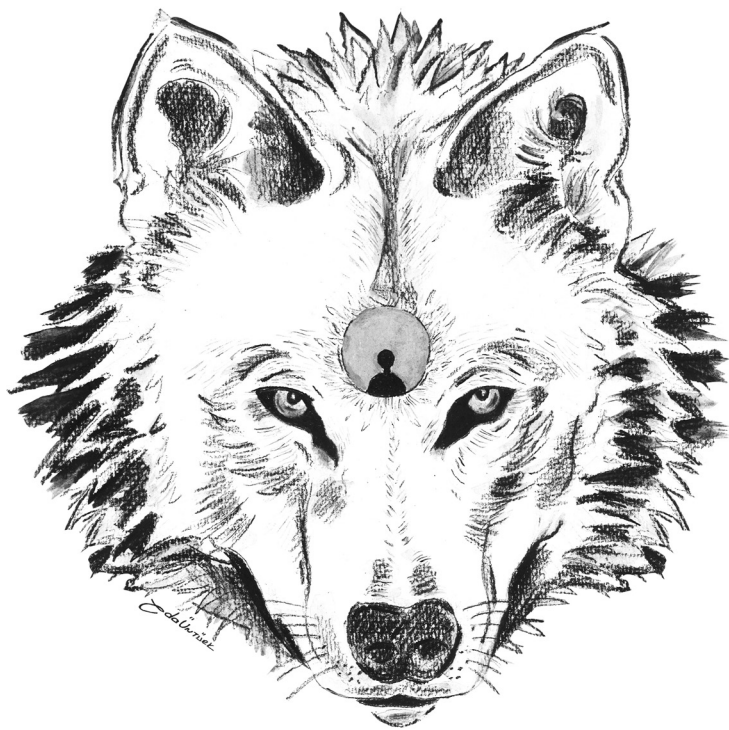
Kurdun fiziksel özellikleri /179

Kurtların Zekâsı ve Etik Özellikleri / 195

Kurtla İlgili Atasözleri / 197

Son Söz / 205

Kaynakça / 211

İçindeki Kurt İzi

Herkesin içinde sessizce parıldayan rengârenk bir cevher vardır. Bu cevherin ne bir eşi ne de benzeri yüzünde bulunur. Hem tüm cevherlerin birleşimi hem de hiçbiri gibidir. En Yüce Olan'ın hislerinin bir kısıntısıdır o ve gücünü doğrudan ondan alır. Bizdeki kısıntı denizdeki bir kum tanesi kadarsa, koptuğu yer gökleri yaran, altından da öte, yüce dağdır.

Hayallerimiz, isteklerimiz, en kutsal kıymetlerimiz. Hepsinin ışığı o küçük cevherin içinden süzülerek yüreğimizi ılık ılık ısıtır. Bu ılık ışık sayesinde bizler umutlanabiliyoruz. Sevebiliyoruz. Gülebiliyoruz. Anlayabiliyoruz. Ağlayabiliyoruz. Sevinebiliyoruz. Hissede-biliyoruz. Başarmak istiyoruz.

Hayatın ne derece kutsal olduğunun ve çevremizde olan her şeyin bu sebepten ötürü kutlu olması gerektiğinin hissini bu cevher verir. Çünkü doğrudan o kutsalın sahibinindir.

Bu cevher her şeyin en iyisi olduğu için, en iyisini bizde uyandırır ve en iyisini arzu ettirir. Bu yüzden insanlar her daim her şeyin daha iyisini ve hatta en iyisini isterler. Yeryüzünde hiç kimse yoktur ki iyi olmayan bir şeyi istesin. İyi olmayan bir yaşam, iyi olmayan bir ev, iş, eş, sağlık, aile. Herkes yaşadığı her an daha iyisini ister.

Peki *iyi* denince sadece kalitesini mi kapsamalıdır?

İyi olarak tanımlanan her şey En Yüce Olan'a doğru yürüdüğümüz yolu aydınlatan fenerlerdir.

Doğduğumuz andan itibaren, bu yüzden, her zaman daha iyisini istemiştir. Bu istek ruhun güdüsüdür. Sevdiğimiz kişilerin en iyi insanlar olmalarını isteriz. Gezip göreceğimiz yerlerin en iyi yerler olmasını hayal ederiz. Bir gün dünyadan göçtüğümüzde bile hayalimizin ötesinde en güzel yere gitmeyi hayal ederiz. İyi olmak, iyiyi istemek, iyi olana hizmet etmek, iyilik yapmak, iyileşmek bizim öz hakkımızdır ve varoluşta hiç kimse bunu ne elimizden alabilir ne de engelleyebilir. Bu, En Yüce Olan'ın bizlerin yüreğine yerleştirdiği ve bununla bizleri ne kadar çok sevdiğini gösterdiği kolaylaştırıcı bir destektir.

Her ne kadar bizler, o her şeyi kapsayan iyiliğin, yaşamımızın her alanını ve her anını sarmasını istesek de, o iyiliği “nasıl” elde edeceğimiz konusunda zorlanabiliyoruz. Zorlandığımız anda Doğa Ana, En Yüce Olan'ın

gökleri yaran, altından da öte dağında yaşayan kurdu bize gönderir.

Kurt, o altından da öte dağın her köşesini çok iyi bilir. Bu nedenle biz her “daha iyi” olmak istediğimizde o kurt bize yetişip, daha iyi olabilmemiz, daha iyisini yaşayabilmemiz, daha iyisini elde edebilmemiz için yol gösterir.

Yol gösterebilmesinin mümkün olması için bizim ruhumuzda olan önemli bir unsura ihtiyaç vardır. İçimizdeki kurt izine.

Doğanın tüm canlılarının izi bizim içimizde vardır. Bu izler birer mühür gibidir. Bu yüzden bazen birtakım hayvanlara dikkatle baktığımızda, kişiliğimizde de olan bir özellik keşfederiz.

Aslına baktığımızda keşfettiğimiz özellik bizim değildir, onların bir özelliğini kendimizde keşfetmiş oluruz. Bunu biraz düşünmekte fayda var.

Örneğin, köpekler sadıktır derler. Onun aslı şudur: Bizde köpeğin sadakatinin izi vardır.

Bir başka örnek, kartalların özgür olduğudur. Onun da aslı: Bizde kartalın özgürlüğünün izi/mührü vardır. Bu izler bize bu yüzden tanıdık gelebiliyor. Bu yüzden kendimizi onlarla özdeşleştirebiliyoruz.

Kurdun izi ise inançtır. Bizler neye inanırsak inancımız, içimizdeki kurdun izi bize inanç yolunu yürütür.

İnanç her şeyi kapsar. Tanrı'ya olan inanç, birbirimize olan inancımız, doğaya olan inanç, bilime olan inanç. Ve hatta inançsızlık. İnançsızlık, inançsızlığa olan inançtır.

Her şeyin iyisini istemek, iyiliği istemek, iyileşmeyi istemek ancak inançla mümkündür. Buna da içimizdeki kurdun izi destek oluyor.

Doğanın her canlısı bu yüzden bize bir öğretmendir. Öğrenebilmemiz için doğayı tanıyarak, gözlemleyerek, onların bizim içimizdeki izlerini takip edebilmemiz gerekir. Doğanın izini takip edenler daha özgürdür.

Kurdun Dünya Çapındaki Kadim Şöhreti

“Dünyada” nereye giderseniz gidin, hangi müzeyi gezerseniz gezin, içinde mutlaka kurtla ilgili bir görsel, bir heykel, bir efsane ya da bir inanç bulursunuz.

Doğudan batıya, tüm kaya resimlerinde ille bir kurt görürsünüz. Ya bir av anlatımında ya da bir ritüel gösterisinde... Ayrıca tüm şamanik öğretilerin demirbaşlarından biridir kurt... Pek çok dini inancın içinde mecazi anlatımlarla olumlu veya olumsuz vasıflar yüklenerek varlığı sürdürülmüştür.

Avrupa’da masallarda ve halk söylencelerinde daha çok bir “olumsuzluk” unsuru olarak gösterilmiştir. Kurdu kötü giden yaşam koşulların suçlusu ve sorumlusu olarak ilan etmelerinin ardından, tüm Avrupa’da ve ardından Kuzey Amerika’da son kurdu, 19. yüzyılın başlarına kadar doğadan yok ettiler. Ancak bunun doğadaki etkileri tam bir felaket oldu.

Otçullar aşırı çoğalıp bitkilerin tamamen tükenmesine yol açtılar. Avrupa ve Kuzey Amerika kurtsuz doğanın gidişatını gördü ve av yasaları çıkarttı. Belli bir sayıya gelmiş olan sürünün belli bir kısmı avlanabilecekti artık. Ne var ki av yasası da istedikleri sonucu vermedi (hâlâ vermiyor).

Nedeni, insanların avladıkları sürülerdeki en güçlü, en sağlıklı ve en büyük olanları avlamalarıdır. Bu durumda geriye kalanlar hasta, sakat, yaşlı veya zayıf olanlardı. Bunun da sürüler üzerindeki yıkıcı etkisini gördüklerinde kurdu yeniden ormanlara davet etmek zorunda olduklarını anladılar.

Geçtiğimiz 50 yıl içerisinde kurdu kontrollü bir şekilde doğaya yayma programları geliştirildi. Bu programlar sayesinde kurtları yakından tanıma fırsatı bulmuş olan Kuzey Amerika ve Avrupa'daki insanların kurda bakış açıları öylesine değişti ki, hayranlıklarından ötürü, özellikle Kuzey Amerika'da, kurtları köpek besler gibi evlerinde beslemeye bile başladılar.

Kurtların ev koşullarına uyum sağlayabilecek bir doğaları ve itaate cevap verecek bir karakter yapıları olmadığından, elbette bu da doğru bir yaklaşım değil. Kurt, hem dünyaya hem de insana yön veren bir öğretmendir. Hatta öyle bir öğretmendir ki, doğanın yörüngesinden çıkmış olsanız bile, sizi varış noktasında bekliyor olur.

Kurt, her halükârda öğretir. Varoluştaki yeri tartışılmaz olan kurdun, insanların varoluşunda da tartışılmaz bir yeri vardır. Bir rehber, bir Ata, bir Anne ve bir öğretmen olarak...

“İnsanoğlu hayat yolunu yürürken kurdun ayak izlerine basarak adım atmıştır” demek bile yetersiz kalacaktır.

2018’in yazında Yakutistan’da buzulların erimesiyle 40 bin yıllık, gövdesinden ayrılmış olağanüstü büyüklükte bir kurt başı, o civarda yürüyüş yapan biri tarafından, rastlantı sonucu keşfedildi.

Bulunan başın iriliğini görselleştirebilmek için günümüzün en büyük kurdu olan bozkurdun baş uzunluğunun 27 santim olduğunu göz önüne getirmek gerekir.

Bulunan kurt başının uzunluğu ise 40,5 santim...

Asıl ilgi çekici olan, kurt başının 40 bin yıl öncesine ait olması değil, başın keskin bir cisimle gövdesinden ayrılmış olmasıdır. O çağlardan beri hatta belki çok daha öncesinden beri insanla kurdun hayatlarının keşiştiğinin bir kanıtı demektir bu...

O zamanlarda bile kurt, insanların gelişimine, hayat mücadelelerine ve değişen iklim koşullarına uyum sağlamalarına hayati önem teşkil eden katkıyı sağlıyordu.

Tarihi neredeyse o kadar eski bir inanç sistemi olan Şamanizm'de, kurdun sunduğu bu destekten çokça faydalanılmıştır. Öyle ki kurda ait elde ettikleri her bir parçayı (postları, kemikleri, dişleri, tırnakları) çeşitli şifa

ve korunma yöntemlerinde kullanmış ve günümüze kadar getirmişlerdir.

O çağlardan bu yana kurda olan bağlılık günümüze kadar destanlarla, inanışlarla, kültürel öğelerle ve söylencelerle taçlanmıştır. Kitabın bu bölümünde yer yüzündeki ileri gelen kültür ve medeniyetlerin kurda olan bakış açılarını, hatta yer yer birbiriyle hiç ilgisi ve yakınlığı olmadığı halde kurdu aynı inanç motifiyle benimsemiş kültürlerden de bahsedeceğim.

Söz konusu bu araştırmaların çok daha derinlere ve ayrıntılara inebileceğinin bilincindeyim. Ancak inanıyorum ki burada yazan bilgilerin ışığında kurdun gücüne ve muhteşemliğine bir kez daha hayran kalacaksınız.

Kuzey Amerika'daki yerli kabilelerin hemen hemen hepsinde kurtlarla ilgili birçok inanış vardır.

Örneğin Shoshone kabilesinin mitolojik anlatımlarında kurdu “Hayırsever Yaratıcı Tanrı” olarak kabul ederler. İlginçtir ki, aynı görüşü Japon kültüründe de bulabiliyoruz. Japonların kurtlara verdikleri lakap Oka-mi'dir ki “Yüce Tanrı/Yüce Ruh” anlamına gelir.

Kuzeybatı kabilelerinden Quileute ve Kwakiutl kabileleri ilk Ata'larının kurttan türediğine inanırlar. Aynı inanış Türk ve Moğol boylarında, Japonya'daki Ainu kabilesinde, Kuzey Amerika yerlilerinde, Çeçenlerde,

İnuit kabilelerinde ve Senegal halkında halen varlığını sürdürmekte.

Kurtlar birçok uygarlık tarafından ruhsal şifacı olarak da kabul edilirler. Kurt görmenin, insanın iç doğasında cesaret, güç, sadakat ve başarı duygusunu büyüttüğüne inanılır. Buna bağlı olarak örneğin Zuni kabilesinde olduğu gibi, ahşap bir kurt oyduklarında, bu figürün onlara avda başarı, ruhsal korunma ve şifa kattığına inanırlar.

Kurtla ilgili, istisnasız tüm yerli kabilelerle ilgili ortak nokta, kurdun akraba sıfatlarıyla tanımlanmasıdır.

Shawnee ve Lenape kabilesinin kutsal dansları arasında kurdun dansı da bulunur. Ritüelistik danslar hangi